שאול שיף

אישור לרצח

חוזר המנהל הכללי של משרד הבריאות מספר 23/07 מיום י' טבת תשס"ח עוסק בוועדות להפסקת הריון בשלב החיות. מן הראוי היה שהחוזר הזה יונח על שולחנה של הרבנות הראשית לישראל, וכן על שולחנם של חברי הכנסת שיראת אלוקים בלבם, כדי שירימו קולם לנגד כמה סעיפים הכלולים בחוזר הזה, שהוא למעשה אישור לרצח, כפי שהתבטא באוזניי רב חשוב המצוי היטב בכל סוגיית ההפלות. המנכ"ל עצמו כותב, כי"הפסקת הריון מאוחרת, בשלב החיות, היא פעולה מרתיקת לכת, ויש מדינות מערביות בהן, על אף השמירה הקפדנית על זכויות הפרט, הפסקת הריון בשלב החיות אסורה או כפופה לסייגים מחמירים".

מכיוון שזוהי המציאות בלא מעט מדינות נאורות, יש בהחלט מקום לשנות את הרכב הוועדות ולשלב בהן גם נציג של "אפרת", שיחווה דעתו בטרם החלטה. ד"ר חנה קטן למשל אינה נחשבת כאויבת העם ושילובה של גינקולוגית-כרמתה יתן תמונה שלמה לכל המבקשת להפיל עובר בשלב החיות.

הקטע המובא להלן מדבר בעד עצמו והוא נכתב מתוך הכרת ההיבטים הרפואיים וההלכתיים.

"כפי שרמזו בחוזר המנכ"ל הזה, ברוב המדינות הנורמליות מקובל שאסור לחלוטין להפיל עובר בר חיות אע"כ הוא מסכן את חיי האם (ועל כך אני לא מדבר כעת). עובר בר חיות הוא תינוק שנמצא עדיין ב'אינקובטור' הטבעי שלו. אבל יכול לחיות באותה מידה גם באינקובטור אמיתי, ולכן לפי הרבה דעות הוא נחשב כבר חי גם לפי השיטה שאין איסור דאורייתא בהפלתו לפני כן (כידוע דעת רוב הפוסקים שגם לפני כן קיים איסור דאורייתא להפיל את העובר, אבל בכך קיימת מחלוקת עתיקה).

החוק מחייב שבוועדה שתדון בעניין תהיה למשל אישה אחת, כדי לתת גם לצד ה'נשי' ייצוג בוועדה זו. למה שהחוק לא יחייב שיהיה רב אחד או לפחות איש רפואה דתי אחד, כדי לתת ייצוג גם לפן ההלכתי בוועדה הזו? החוק לא נותן שום זכות עמידה לאבי העובר, גם כאשר אין שום מחלוקת מי הוא. זה מעשה נבלה גם כשמדובר על עובר שאינו בר חיות. אבל גברו הקולות הפמינסטיים של 'זכות האשה על גופה', כאילו אין זכות לעובר לחיות ואין זכות לאבי העובר להביע את דעתו, לפחות לפני הוועדה (אולי זו ההזדמנות היחידה שיש לו להיות אב?). אבל כאן מדובר על עובר בר חיות, תינוק קטן, וגם כאן אין זכות עמידה לאביו!? אין זכות לעובר שמישהו יבדר בשם זכותו לחיים? למה שלא יעמידו לו אפוטרופוס אם אמא שלו ,ריצה להרוג אותו?? זה פשוט לא יאומן!!

זאת ועוד, מודגש שם 'הגב המשפטי' שיינתן לחברי הוועדה בתוקף תפקידם, והכוונה היא לתביעה אם לא יאשרו במקרה זה או אחר הפלה ונולד תינוק בעל מום, וכד'. למה שחברי הוועדה לא יחששו גם מהצד השני, דהיינו שהחוק יחייב לבדוק את העובר שהופל, ושלאביו או למדינה תהיה זכות לתבוע את הוועדה על כך שהיא כן אישרה הפלה שלא לצורך!! הרי גם עובר היא עדיין עבירה פלילית במדינת ישראל! דא עקא, שמעולם לא הועמד איש לדין על עבירה זו, וזה פשוט לא יאומן כי יסופר, ולכן החשש הוא רק לצד השני ולא לצד הזה, ויותר מכך - כל מי שטוען נגד היד הקלה על ההדק של ועדות ההפלה, אומרים לו די בצדק שאם לא יאשרו, האישה תעשה בין כה וכה הפלה 'פרטית', בשוק השחור של ההפלות, ועדיף שהיא תעשה את זה בבית חולים מסודר.

אבל זו בדיוק השאלה, למה לא מעמידים לדין רופאים פושעים שהורגים עוברים נגד החוק, ואין פוצה פה ומצפצף! ריח להאריך ואכמ"ל".

רבני ישראל וירופאי ישראל שומרי מצוות, אל דומי לכם!

בסוד שיח פוסקי הלכות

סגולות למניעת עניות רח"ל

מספר נכבד מהפונים לאדמו"רים ולמקובלים וכיו"ב מבקשים עצה בעניני פרנסה ושיפור המצב הכלכלי. ואמרו לי צדיקי אמת שחלק מבעיות הפרנסה נעוצות בהכנסת השבת באיחור ותוספת שבת יכולה לשפר המצב. ועוד אמרו לראוג למקום קבוע בבית הכנסת. ועתה בשבועות השובבי"ם יש לשוב בתשובה בכל הקשור לפגם הברית, ואז ייטב לפרט ולכלל.

להלן סגולות נוספות חשובות לשיפור המצב הכלכלי.

במה להתחזק שלא תהיה עניות בישראל?

תשובה: א. להיזהר שהתפיליין יהיו מרובעות כדין והרצועות יהיו שחורות והפרשיות יהיו נכתבות ע"י סופר כשר ירא"ש. ושיהיו מונחים במקומן הראוי, דהיינו שכל התפילין של ראש יהיו מונחים למעלה מעיקרי השערות, דאם לא כן מלבד שאינו מקיים המצווה יש גם חשש ברכה לבטלה.

ב. בברכת תפילין של ראש יש מברכים על מצוות תפילין, ואומרים תיכף "בריך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". נמצא הוי הפסק בין ברכה למצווה והוי ברכה לבטלה. אך תיכף אחר ברכה יסדר התפילין במקומן כראוי ואחר כך יאמר: "בריך שם כבוד מלכותו לעולם ועד".

ג. להיזהר שהציצית יהיו נקנים מאדם כשר, שיהיו נטוין לשמה, ארוכין י"ב גודלין ונוטפין על הכנף, ולמעלה מקשר אגודל ותוך ג' אצבעות כדי שלא יהיה חשש ברכה לבטלה.

ד. להיזהר לברך ברכת המזון בכוונה ולהשמיע לאוזניו כי יש דעות דזה מעכב (ויעויין שע"ת סימן קפ"ה). וממילא בלי זה הוי חשש ברכה לבטלה. (מספרים על הגרשז"א זצ"ל שבימי מחלתו חזר פעמיים על התיבות "נודה לך ה"א על שהנחלת לאבותינו" וכששאלוהו למה חזר השיב: נודה לך חיבב להיות בכל הכוונה, אחרת אין זו תודה).

ה. להיזהר במה שכתב החיד"א ז"ל שלא לומר 'ברוך אתה מלכעולם', רק יפריד היטב בין הדבקים-ויאמר: "בריך אתה... מלך העולם".

ו. רבים אומרים שם אדנ' בחיריק תחת הדלית וזה טעות גדול כמובן, ויזהר לומר כראוי ולהתפלל נגד גלוי שער וגלוי בשר באשה.

ח. אם טעה והזכיר השם, יסיים: "חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר" או יסיים "עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום", כדי שיהיה פסוק שלם. ואם טעה ואמר ברוך ה', יסיים "לעולם אמן ואמן", אם טעה ואמר 'בריך אתה ה' יסיים ויאמר "לבדני חיכיך". אם טעה ואמר "ברוך אתה ה' אלוקי" (ולא סיים אלוקינו), יסיים ויאמר "ישראל אבינו מעולם ועד עולם".

ט. כשעולה לתורה יאמר "ברכו" וברכה על התורה בקול רם, כדי שהציבור ישמעו. ואם יאמר בלחש ואין הציבור שומעין, הוי ברכה לבטלה.

דברים אלו הם מתוך קונטרס שחיבר הגאון מקוז'גקלוב זצ"ל כדי שלא תהיה עניות בישראל וכמדומני שדבריו מיוסדים על דברי הגמרא במסכת נדרים (ו ע"ב) "שכל מקום שהזכרת ה' (לבטלה) מצויה, שם עניות מצויה, ועניות כמיתה... ופירש הר"ן שכתיב "בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך" ומדהזכרת השם למצוה מביאה ברכה ועושר, הזכרתה לשוא גורמת לעניות... ר"ל.

יש להוסיף על דברות קדשו של הגאון מקוז'גקלוב את דברי התוס' ברכות דף נב ע"ב (ד"ה פירורין) שהדורך על פירורים גורם לעניות. ופעם עברתי ליד דירת הגאון ר' מיכל פיינשטיין זצ"ל וראיתי את בני ביתו מטאטאים את חדר המדרגות, למרות שהיה שם מנקה קבוע שהיה מנקה את חדר המדרגות, בכל זאת מיהרו למאטאות שלא ידרכו על פירורים, מאחר שילדים אכלו שם, ועשו כך כדי שלא תהי' עניות בישראל.

האם ראוי לילד מאומץ לגלות מי הם הוריו

שאלה: ילד מאומץ שלא יודע מי הם הוריו, אך יודע שהם יהודים כשרים, וגם הוא כשר לחתן, וטוב לו אצל הוריו מאמציו. האם ראוי לו להגיעו לגיל עשרים (שאפשר לו אז לגלות את הוריו) לגלותם בפנקסי המשלה, כדי שיוכל לקיים מצוות כיבוד אב ואם?

תשובה: נאמר במסכת ברכות (דף ל"ה ע"ב) בא וראה שלא כדורות הראשונים הדורות האחרונים. דורות הראשונים היו מכניסים פירותיהם דרך טוקסטן כדי לחייבן במעשר... יע"ש. הרי ששבח גדול הוא לאדם המשתדל להיכנס לחיוב במצוות הגם שיוכל להיפטר מהם. וא"כ בעניינו ראוי שיחפשם כדי לקיים מצוות כיבוד אב ואם, אלא שאם הדבר יבלבל אותו ובעת טוב לו, אינו חייב. כי לא חייבים לבזבז יותר מחומש עבור קיום מצוות עשה, ובפרט שכעת הוא פטור ממנה, ובפרט שהם הרחיקוהו בל יכבדם. אבל אם לא יבולבל, וגם למאמציו זה לא אירפת, מסתבר שמצווה עליו לגלותם כדי שיוכל לקיים מצוות כיבוד אב ואם. והוא חייב גם מהתורה לכבד את מאמציו בתור הכרת הטוב, ואם הוריו מאמציו מתנגדים צ"ע.

ומורנו הגאון רבי אהרן לייב שטיינמן שליט"א הוסיף דאפילו אם הבן לא יתבלבל גם אז העצה הטובה היא לא לגלות מי הם הוריו, מאחר ונאמר במסכת קידושין (דף ל"א ע"ב) "אמר ר' יוחנן אשרי מי שלא חטאן", ופרש"י אשרי מי שלא חטאן שאי אפשר לקיים כבודם ככל הצורך והוא נענש עליהם. אם כן בן זה שלא מכיר את הוריו אשרי לו, ומה לו להיות חכם יותר מר' יוחנן, וכיון שהוא מעיד שאי אפשר לקיים כבודם הוא ייענש עליהם, למה לו לגלותם, עדיף יותר להישאר במצב שאינו יודע מי הם, שלא ייענש. (חשוקי חמד למסכת ברכות להרה"ג יצחק זילברשטיין שליט"א)